

gå sundheds- og miljøsikkerheder i forbindelse med anvendelse af stoffet eller produktet.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 10.

Spørgsmål 10:

Hvorfor er bestemmelserne i § 10, stk. 1 og 2 ikke strafsanktioneret?

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til § 10, stk. 1 og 2, er der tale om fastlæggelse af en almindelig agtpågivenheds- og orienteringsforpligtelse for alle, der har med kemiske stoffer og produkter at gøre. Disse bestemmelser skal imidlertid betragtes som rammebestemmelser, som dels udfyldes af de mere konkrete formulerede regler i loven (f. eks. § 19 og § 22), der er særskilt strafsanktioneret i lovens § 59, dels vil blive udfyldt af de nærmere strafsanktionerede regler i de bekendtgørelser, som agtes udstedt i henhold til lovens bemyndigelsesbestemmelser.

I særligt grove tilfælde vil dog en tilside-sættelse af forpligtelsen kunne straffes efter § 59, nr. 9, idet den, der ved uforsvarlig omgang med farlige stoffer og produkter udsætter menneskers eller husdyrs liv eller sundhed for fare kan straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år.

Spørgsmål 11:

Har man planer om at ændre de nuværende mærkningsbestemmelser, hvis den nye lov vedtages, således at det mere direkte angives, hvilke risici man udsættes for? Det bedes herunder oplyst, om f. eks. kræftfremkaldende stoffer som benzin skal mærkes med: »fare for uhelbredelig skadevirkning.«

Svar:

Uafhængigt af fremlæggelsen af lovforslaget foregår der løbende et arbejde med at supplere og tydeliggøre de risikoangivelser og sikkerhedsforskrifter, som indgår i mærkningsbestemmelserne. Det kan således nævnes, at man ved førstkommande revision af bekendtgørelserne om farlige stoffer agter at tilføje angivelser vedrørende allergirisiko.

Allerede i kraft af den nuværende lovgivning kræves visse kræftfremkaldende stoffer mærket med »fare for uhelbredelig skadevirkning«, ligesom de af stofferne på giftlisten, der mistænkes for at være kræftfrem-

kaldende, er mærket med »mulig fare for uhelbredelig skadevirkning«. Man drøfter i øjeblikket mulighederne for at tydeliggøre, hvilke risici disse sætninger henviser til, men der foreligger endnu ikke konkrete forslag til nye mærkningsbestemmelser på dette område.

Miljøstyrelsen har oplyst, at problemerne om mærkning af benzin er under overvejelse. Overvejelserne er vanskelige, da betegnelsen dækker over blandinger af mange stoffer, hvis egenskaber ikke er fuldt klarlagt, og hvor det enkelte stofs forekomst kan variere meget.

Spørgsmål 12:

Ifølge de nuværende mærkningsregler skal det kemiske navn på et stof, som findes på listen over mærkningspligtige stoffer, angives på etiketten. Vil disse regler blive videreført eller eventuelt udvidet, således at navnene på alle sundhedsfarlige stoffer skal angives på etiketten?

Svar:

Det er tanken ikke alene at videreføre, men også at udvide de gældende regler om mærkning, således at mærkningspligten ikke gøres afhængig af, om et stof er opført på en liste over farlige stoffer.

Efter lovforslaget vil kriteriet for mærkningspligt være stoffets eller produktets farlighed, hvilket kræver en bekendtgørelse om, efter hvilke kriterier et stof og et produkt skal klassificeres og mærkes.

Farlige stoffer kan imidlertid indgå i et produkt i så små mængder, at produktet ikke er i besiddelse af det farlige stofs egenskaber. I sådanne tilfælde vil det næppe altid være hensigtsmæssigt at kræve mærkning af stofferne.

Spørgsmål 13:

I hvilke tilfælde agter ministeren at tillade udenlandsk mærkning i stedet for dansk? Der henvises til § 22.

Svar:

Hovedreglen i § 22 er, at farlige kemiske stoffer og produkter skal mærkes på dansk. Tilsvarende bestemmelse findes i § 8 i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 348 af 16. juni 1977 om klassificering, emballering og mærkning af farlige stoffer, og fandtes i øvrigt også indirekte i den nu ophævede bekendtgø-